

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเองในการทดสอบครั้งแรกระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเองในการทดสอบครั้งหลังระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเองภายในกลุ่มทดลองระหว่างการทดสอบครั้งแรกและครั้งหลัง และค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเองภายในกลุ่มควบคุมระหว่างการทดสอบครั้งแรกและครั้งหลัง ปรากฏผลดังแสดงไว้ในตารางที่ 6, 7, 8, 9 และ 10

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์แทนความหมายดังนี้

N	หมายถึง	จำนวนผู้ร่วมการทดลองทั้งหมด
n	หมายถึง	จำนวนผู้ร่วมการทดลองในแต่ละกลุ่ม
\bar{X}	หมายถึง	ค่ามัธยฐานเลขคณิต หรือค่าเฉลี่ยคะแนน
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
t	หมายถึง	ค่าที
*	หมายถึง	ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($P < .05$)
**	หมายถึง	ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($P < .01$)
***	หมายถึง	ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($P < .001$)

ตารางที่ 6 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสภาพการณ์ทดลองและเพศ

สภาพการณ์ทดลอง	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
กลุ่มควบคุม	27	54	81
กลุ่มทดลอง	40	38	78
รวม	67	92	159

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบค่ามัธยฐานเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน ความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเอง จากการทดสอบครั้งแรก ระหว่างกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง ด้วยค่า t (t-test) (N=159)

การกระทำ	กลุ่มควบคุม (n=81)		กลุ่มทดลอง (n=78)		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. การมีความขยันหมั่นเพียร	20.56	5.32	19.89	5.25	-0.78
2. การมีวินัยในตนเอง	20.83	7.24	20.81	5.82	-0.02
3. การไม่ควบคุมอารมณ์	-12.49	8.80	-12.24	9.85	0.17
4. การลุ่มหลงอบายมุข	-18.68	7.56	-19.33	7.53	-0.55
5. การสำรวจตนเอง	13.47	9.93	11.87	9.82	-1.02
6. การมีความเชื่อมั่นในตนเอง	14.31	7.18	14.97	5.76	0.64
7. การมีความรู้สึกผิด	3.54	12.34	0.77	13.18	-1.37
8. การปรับปรุงตนเอง	19.80	6.26	19.37	6.62	-0.42

ข้อมูลในตารางที่ 7 บ่งชี้ว่ากลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองมีค่าคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเอง จากการทดสอบครั้งแรกไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกการกระทำ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบค่ามัธยฐานเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าคะแนน ความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเอง จากการทดสอบครั้ง หลังระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองด้วยค่า t (T-test) (N=159)

การกระทำ	กลุ่มควบคุม (n=81)		กลุ่มทดลอง (n=78)		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. การมีความขยันหมั่นเพียร	23.22	4.49	20.54	6.12	-3.16**
2. การมีวินัยในตนเอง	19.43	6.26	18.69	7.18	-0.69
3. การไม่ควบคุมอารมณ์	6.31	8.61	8.22	10.15	1.28
4. การลุ่มหลงอบายมุข	-21.24	7.87	-20.63	7.56	0.50
5. การสำรวจตนเอง	16.19	7.81	13.06	10.04	2.19*
6. การมีความเชื่อมั่นในตนเอง	11.88	10.64	10.45	10.70	-0.84
7. การมีความรู้สึกผิด	6.31	8.61	8.22	10.15	1.28
8. การปรับปรุงตนเอง	18.04	6.61	16.55	8.35	-1.24

* $P < .05$, ** $P < .01$

ข้อมูลในตารางที่ 8 บ่งชี้ว่ากลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองมีค่าคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในการกระทำดังต่อไปนี้ การมีวินัยในตนเอง การไม่ควบคุมอารมณ์ การลุ่มหลงอบายมุข การมีความเชื่อมั่นในตนเอง การรู้สึกไม่สบายใจเมื่อทำสิ่งที่ไม่ควร และการปรับปรุงตนเอง ส่วนการกระทำที่กลุ่มควบคุมมีค่าคะแนนสูงกว่ากลุ่มทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ ได้แก่ การมีความขยันหมั่นเพียร และการสำรวจตนเอง

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบค่ามัธยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าคะแนน ความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเองในกลุ่มทดลองระหว่างการทดสอบครั้งแรก และการทดสอบครั้งหลังด้วยค่าที (t-test) (n=78)

การกระทำ	การทดสอบครั้งแรก		การทดสอบครั้งหลัง		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. การมีความขยันหมั่นเพียร	19.90	5.25	20.54	6.12	-0.92
2. การมีวินัยในตนเอง	20.81	5.82	18.69	7.18	2.91**
3. การไม่ควบคุมอารมณ์	-12.24	9.85	8.22	10.15	-13.31***
4. การลุ่มหลงอบายมุข	-19.33	7.53	-20.63	7.56	1.37
5. การสำรวจตนเอง	11.87	9.82	13.06	10.04	-0.85
6. การมีความเชื่อมั่นในตนเอง	14.97	5.76	10.45	10.70	4.01***
7. การมีความรู้สึกผิด	0.77	13.18	8.22	10.15	-4.12 ***
8. การปรับปรุงตนเอง	19.37	6.62	16.55	8.35	2.92**

** P < .01, *** P < .001

ข้อมูลในตารางที่ 9 บ่งชี้ว่าในกลุ่มทดลองมีค่าคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเอง จากการทดสอบครั้งแรกไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการทดสอบครั้งหลังในการกระทำดังต่อไปนี้ การมีความขยันหมั่นเพียร การลุ่มหลงอบายมุข และการสำรวจตนเอง ส่วนการกระทำที่ค่าคะแนน จากการทดสอบครั้งแรกสูงกว่าการทดสอบครั้งหลังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ การมีวินัยในตนเอง และการปรับปรุงตนเอง และที่ระดับ .001 ได้แก่ การไม่ควบคุมอารมณ์ และการมีความเชื่อมั่นในตนเอง สำหรับการกระทำที่ค่าคะแนนจากการทดสอบครั้งหลังสูงกว่าการทดสอบครั้งแรกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ได้แก่ การมีความรู้สึกผิด

ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบค่ามัธยฐานเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าคะแนน ความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเองในกลุ่มควบคุมระหว่างการทดสอบครั้งแรกและการทดสอบครั้งหลังด้วยค่าที (t-test) (n=81)

การกระทำ	การทดสอบครั้งแรก		การทดสอบครั้งหลัง		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. การมีความขยันหมั่นเพียร	20.55	5.32	23.22	4.50	4.08***
2. การมีวินัยในตนเอง	20.83	7.24	19.43	6.26	-1.43
3. การไม่ควบคุมอารมณ์	-12.49	8.79	6.31	8.61	14.85***
4. การลุ่มหลงอบายมุข	-18.68	7.56	-21.24	7.87	-2.53*
5. การสำรวจตนเอง	13.47	9.92	16.18	7.81	2.45*
6. การมีความเชื่อมั่นในตนเอง	14.31	7.17	11.88	10.64	-2.09*
7. การมีความรู้สึกผิด	3.54	12.34	6.31	8.61	1.75
8. การปรับปรุงตนเอง	19.80	6.26	18.04	6.61	-2.03*

*P < .05, ***P < .001

ข้อมูลในตารางที่ 10 บ่งชี้ว่าในกลุ่มควบคุมมีค่าคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเองจากการทดสอบครั้งแรกไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับการทดสอบครั้งหลังในการกระทำต่อไปนี้ การมีวินัยในตนเอง และการมีความรู้สึกผิด ส่วนการกระทำที่ค่าคะแนนจากการทดสอบครั้งแรกสูงกว่าการทดสอบครั้งหลังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การมีความเชื่อมั่นในตนเอง และการปรับปรุงตนเอง สำหรับการกระทำที่ค่าคะแนนจากการทดสอบครั้งหลังสูงกว่าการทดสอบครั้งแรกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ได้แก่ การขยันหมั่นเพียร การไม่ควบคุมอารมณ์ และที่ระดับ .05 ได้แก่ การลุ่มหลงอบายมุข